

DE AVONDBODE

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRISSEN

VOOR 3 MAANDE

te Amsterdam..... f.175.
en Buitensteden franco..... 85.
Advertentien.
Eiken regel meer..... 85.
REGEL voor elke advertentie en herhalings..... 85.

voor Staatskunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

Ingezonden Stukken.

Zeevaart.

BEDENKINGEN over den door de Directie van de
Nederlandsche Handel-Maatschappij genomen
maatregel ter vorming van eenen Nationalen
Matrozenstand.

(Zie Avondbode van den 7 Januarij 1840, N°. 666.)

1°. Zal de maatregel, door de directie van de Nederlandsche Handel-Maatschappij in het werk gesteld, ter vorming van een Nationalen Matrozenstand, aan zijn doel beantwoorden?

2°. Is de verplichtende bepaling van één jongeling per honderd lasten aan boord der schepen te moeten nemen bestaanbaar, om in het vervolg met onze bevolking overeen te brengen, en zullen eenige schepen alsdan niet te veel met kinderen worden belast?

3°. Kan die maatregel, zoo als dezelve thans is genomen, indien het al moge gelukken eenige Nederlandsche zeelieden te vormen, eenen zedelijken matrozenstand opleveren?

Ziedaar drie vragen, waarop ik mij voorgesteld heb eenige bedenkingen mede te deelen, daar toch ten halve genomen maatregelen tot bevordering van een goed doel, nimmer goede maatregelen genoemd kunnen worden.

Wat nu de eerste vraag betreft, daarvan kan men met zekerheid niets bepalen; echter, welke gevolgtrekking zou men kunnen maken, op deze overdenkingen? — en wel: — De kinderen worden van de straat opgenomen, hebben niets geleerd, zijn aan geene tucht onderworpen geweest, kennen geen zedelijk goed, zijn gewoon in lediggang rond te loopen, en dus vreemd aan eenige werkzaamheden; zij weten ter naauwernood, hoe een schip er uit ziet: en de zoodanige verplaatst men als met eenen tooverslag (daar hier toch voltrekt een voorbereiding wordt gemist) aan boord van een actief schip, om aldaar werk te verrigten; — hoe en op welke wijze zullen zij op hetzelfde ontvangen worden? — te meer, daar niet allen goede maatregelen als zoodanig kunnen of willen beschouwen. — Volgens mijn inzien, zullen zij ontvangen worden als volgt: Zijn het brutale jongens, dan bekomen zij tot inleiding klappen, schoppen en scheldwoorden, waardoor hun de moed in eens wordt benomen, zoodat zij in het vervolg niets ter bevordering hunner kennis durven vragen, blijven alzo, gedurende de reize, de voetweg van de equipage, leeren inzien, en zijn door onderdrukking niet in staat lichgaam en kleeding te onderhouden, daar men zich wel niet voor moet stellen, dat de matroos pogingen zal aanwenden, om door zachtheid hunnen aanleg te ontwikkelen.

Zijn het onnoozele jongens, die zullen door hunne domheid of timiditeit hetzelfde lot ondergaan en nog meerder perplex zijn. Wat goeds kan men zich dan van dezen maatregel voorstellen? — te meer, daar zich ook de gebedachte bij den matroos kan verlevendigen, en voornamelijk bij de vreemdelingen, thans zoo menigvuldig aan boord onzer koopvaardischepen: « Deze jongens zullen ons, niet alleen door den tijd een minder maagdelijk berooken, maar, zullen ons zelfs verdrijven » — Het gevolg is, afgesikt komen deze kinderen terug, en het doel is gemist.

2°. Is de verplichtende bepaling, om één jongeling per honderd lasten aan boord te moeten nemen bestaanbaar, enz.

Dit punt van den maatregel voorvoerd niet met de meeste juistheid overzagen te zijn, daar hetzelfde voor den vervolg onbestaanbaar is met onze bevolking; of is het slechts tijdelijk? In het laatste geval zijn wij na eenige jaren tijdverloop, weder in dezelfde ongelijkheid, of alle zeelieden moesten blijven leven, dat toch wel niet te verwachten is. En wat verder de onbestaanbaarheid niet onze bevolking betreft, gesteld, dat de Maatschappij, ten einde aan hare annonce, niet alleen gevolg te kunnen geven, maar dezelve na te komen, vijf honderd jongelingen per jaar benodigd zal hebben, welk getal volgens de bevrachtingen hooger zal loopen. Zulks zou één vijfde deel van onze geheele bevolking, en nagenoeg of daaromtrent één twee derde deel van de mannelijke bevolking uitmaken; is dit op den duur bestaanbaar, kan dit volgehouden worden? Inzamen

niet. En verder, kan men van een rederij vorderen, dat een schip van vijf honderd lasten, met vijf kinderen belast zal worden, van welke hoegenaamd, niet alleen geene dienst te verwachten is, maar die bovendien nog oppassing vereischen, dat zij niet verkeerd loopen of klimmen, en overboord vallen? — Deze vraag zal zich in het eerste jaar reeds oplossen.

3°. Kan die maatregel, zoo als dezelve thans is genomen, enz.

Neen, voorwaar niet! en wel om de volgende redenen: omdat de jongelingen van de straat zijn opgenomen, alwaar zij kwaaddoen geleerd, en geene kennis van hunne zedelijke verplichtingen hebben kunnen opdoen, zoodat er alreeds geene goede gronden aanwezig kunnen verondersteld worden.

Tweede, dat zij dadelijk onder mannen verplaatst worden, die alles behalve hunne woorden en daden wikkelen en wegen, alvorens dezelve te uiten en te begaan; en die nu als de personen aangemerkt kunnen worden, waaraan deze jongelingen onvoorbereid, als hunne voorbeelden ter spiegeling, zullen overgegeven worden. Kan men veel goeds verwachten van zoodanig opgevoede Nederlandsche matrozen?

Is het niet een eerste vereischte bij alle opvoeding van kinderen, de kennis van zedelijk goed op den voorgrond te stellen? Wordt niet de mensch eerst door de opvoeding waarlijk mensch? Kan en mag het ons Nederlanders onverschillig wezen, hoe onze altijd met roem bekende zeeman opgevoed wordt? Zijn wij niet ons geheel volkshestaan verschuldigd aan onze scheepvaart en handel? Daarom moet aangemerkt kunnen worden bij de aankweeking onzer jongelingen voor den zeemaatschappij, dezelve eerst binnen 's lands daartoe voor te bereiden. en hun de kennis en de verplichtingen in te prenten, die zij aan hunnen Schepper verschuldigd zijn; ten einde in den vervolg, als zij zoodanig toegerust zijn aan boord begaan, de kracht en de magt en de heerlijkheid van dien Schepper, door het zien Zijner werken, eerst recht te kunnen waarderen en op prijs te stellen, en daardoor des te meer op hunne hoede te kunnen wezen, voor de vele verleidingen, op de schepen niet zelden aanwezig.

Alsdan zou men kunnen verwachten eenmaal een braven Nederlandschen matrozenstand te zullen bekomen; zoodanige voorbereidingen zouden door den tijd gedisciplineerde equipagen opleveren, dat nu het geval niet is, noch zal worden.

Door deze aangevoerde bedenkingen, acht ik, mijns inziens, den maatregel, door de directie van de Nederlandsche Handel-Maatschappij ten halve genomen, en kan er mij niet mede vereenigen.

Mogen deze mijne gedachten mij misleiden hebben!

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 24 Febr. In het *Journal de Limbourg* lees men het volgende, waarbij bevestigd wordt, wat een onzer Brusselsche correspondenten hieromtrent dezer dagen gemeld heeft:

« Wij hebben in onderscheidene dagbladen gelezen, dat de welerzijdsche commissie der grensscheiding, te Maastricht zitting houdende, het onovereenstemmend was; dat zij zich zou onthouden, en dat de diplomatie zich zou belasten, met de zaak te schikken. Om op dit een en ander te antwoorden, hebben wij gewacht, tot dat wij de noodige inlichtingen hadden ingewonnen. Thans zijn wij in staat te zeggen, dat de heeren leden der commissie het nopens de belangrijkste punten hunner werkzaamheden eens zijn, en dat er, om hunne zending ten einde te brengen, slechts eenige afperkingen in de nabijheid dezer stad te regelen zijn. »

— Door Z. M. is dezer dagen een besluit genomen, houdende maatregelen ter verzekering van den accijs op het gemaal en geslacht, bij het invoeren in Nederland, van melk, brood, beshuit, koek, vleesch of spek, uit de weder in bezit genomen landstrecken van Limburg, zoo ook uit Maastricht.

— Bij vier besluiten van Z. M., dd. 4 Febr. jl., n°. 91, 92, 93 en 94, wordt cerval ontslag verleend aan de hoofd- en mindere officieren der voormalige mobiele en reserve schutterij in de provincie Utrecht, en wijders aan de heeren mr. Pieter Frederik Leijssius, luitenant-kolonel van het 1ste bataillon der afdeeling mobiele Utrechtsche schutterij, en Jacob Gerrit van Nes, majoor van het 24ste bataillon reserve schutterij, de vergunning verzekerd van de vroeger toegezegde gunst, om voortdurend de uniform van het corps, en de distinctieve teekenen aan de door hen bekleede rangen verbonden, te mogen blijven dragen.

— Men schrijft ons, dat de luitenant-generaal graaf van Stirum is leed neemd tot opperhouthvester.

— Uit de dagbladen van de Kaap de Goede Hoop, gaande tot den 25 December l.l., vernemen wij, dat de Hollandische boeren te Port-Natal, op het aanbod van den bevelhebber der Engelsche troepen in het naburig kamp, om hunne wapenen terug te geven, onder voorwaarde, dat zij beloven zullen die niet anders dan tot zelfverdediging tegen de inboorlingen te gebruiken, stellig geweigerd hebben, zoodanige belofte te doen. Zij hebben voorts hunne verontwaardiging te kennen gegeven over het plan, om een andere Engelsche kolonie op het grondgebied van Port-Natal op te rigten; en stellig verklaard, dat zij geenen kolonist in hunne nabijheid zullen dulden, die zich niet aan hun bestuur onderwerpt.

— In het Eng. weekblad het *Athenaeum* van den 15 Febr., vindt men belangrijke wenken omtrent de mogelijkheid van groote veranderingen in de zon en het zonlicht, gegeven door sir John Herschel, in de vergadering van de *Astronomical Society*, den 10 Januarij l.l. gehouden, ter gelegenheid van zijne mededeelingen aan die maatschappij, betreffende de aanmerkelijke verandering, door hem waargenomen, in de voornaamste ster van het sterrebeeld Orion (« Orionis »), welke ster sedert den 26 Nov. 1839 is gaan verminderen, en den 8 Januarij l.l. reeds de helft in grootte en licht verloren had.

— 's GRAVENHAGE 24 Febr. Men vernemt, dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal tegen den 13 der volgende maand hare werkzaamheden zal hervatten.

— Het bal en souper, Donderdag avond l.l., door Z. K. H. den Prins van Oranje gegeven, bij gelegenheid van de verjaring van Hoogstedszels oudsten zoon, den Erfprins, welke den vorigen dag had plaats gehad, zijn zeer luisterrijk geweest. Dezelve werden bijgewoond door alle de leden van het Koninklijk geslacht, uitgenomen H. K. H. Mevrouw de Erfprinses van Oranje, die nog eenigzins ongesteld was, en H. K. H. Mevrouw de Prinses Sophia. Verder waren aldaar tegenwoordig het corps diplomatique, 's Konings ministers, de leden van den staatsraad en een zeer groot aantal andere aanzienlijke personen. De ruime en fraai verlichte zalen en het prachtige ameublement werden door iedereen bewonderd.

— Het feest, hetwelk de Engelsche minister morgen (Maandag) avond, ter viering van het huwelijk van H. M. de Koningin van Groot-Brittannië zal geven, zal, naar de toehereidselen te oordeelen, zeer luisterrijk zijn. De gevel van het hôtel zal ook prachtig verlicht worden.

FRANKRIJK.

PARIS 22 Febr. Hoewel nog niet stellig door de dagbladen, die, als de tolken der Regering beschouwd worden, is opgegeven, dat het ontslag van het Ministerie door den Koning is aangenomen, valt er, blijkens niet te twijfelen, of dit zal werkelijk gebeuren. Alle dagbladen komen daarin overeen, dat het langer in het bestuur blijven der tegenwoordige bewindslieden een volstrekt onmogelijkheid is, en de wijze, waarop het dagblad *La Presse* zich daarover uitlaat, bewijst genoegzaam, dat men ook aan het Hof niet vreemd is aan het denkbeeld, dat het door de ministers in acht genomen stilzitten bij de stemming over de dotatie voor den hertog van Nemours den val van de daartoe betrekkelijke voordragt zoo niet beslist, dan ten minste bevordert heeft. Moelijk is het met meer eerbieding van staatsmannen te spreken, dan in het bedoelde artikel geschiedt. Heeft men immer, zoo drukt *La Presse* zich uit, een kabinet zoo lafhartig, en dit woord is niet te sterk, de zaak zijn verlaten, waarvoor het zich verbonden had te strijden? Hetzelfde had een wet voorgedragen, waartegen het wist, dat vele hartstogten opgeruid waren. Men had aan hetzelfde te voren aangekondigd, dat het een grooten en harden strijd zou hebben te voeren. Alle verrassing was dus onmogelijk. Het Ministerie behoorde slechts geestkracht en het gevoel zijner pligten te hebben. Welnu! in deze groote en ploegige omstandigheid heeft het Ministerie van 12 Mei ter dienste van het Koninkschap niet anders kunnen aanwenden dan een verduubeling van onbekwaamheid en blootachtigheid. Het ziet alle de redenaars der linkerzijte achtereenvolgend het woord opgeven, voor de beraadslagingen vlijten, en de duistere en onzedelijke tactiek der geheime stemming stellen in de plaats van de heldere bewijsgronden, welke met zoo veel ophef waren aangekondigd. Voor

ROMANEN.

DE ONGELIJKE HUWELIJKEN.

Mevr. D..... in weêrwil van hare twee en veertig jaren, nog eene echtsche en bevallige vrouw, ontving op zekeren morgen een brief, waarvan het opschrift van eene haar bekende hand was, en bij het openen van welken een ligte blos hare wangen bedekte. Gelukkig, dacht zij, is mijn echtgenoot niet hier! De brief luidde als volgt:

« Mevrouw! alhoewel alle betrekkingen tuschen ons sedert lang hebben opgehouden, zijt gij desniettemin de persoon, die ik het meest hoogacht, en in welke ik het onbepierkte vertrouwen stel. Ik ben zeer ongelukkig, en gevoel behoefte aan raad en troost. Zult gij wel de goedheid willen hebben om mij beden en onderhand van weinige oogenblikken te verleen? »

« De kolonel B..... »

Deze woorden bevattelden voorzeker niets, dat den minnigverigsten echtgenoot argwaan kon geven; maar mevr. D..... was steeds bevreesd om aan eenen teederbenindenden gemaal het minste voorwendsel, hoe ijdel ook, tot eene verkoeling te laten. Twee jaren te voren was zij met een niet onaanzienlijk fortuin weduwe gebleven. De heer B..... had toen aanzek om hare hand gedaan, en wellicht hadden de voortreffelijke hoedanigheden van den kolonel, met zijn rang en vermogen gepaard, haar doen besluiten om hem te huwen, zoo een onverwacht toeval niet geheel anders over haar lot had beslist.

Zij ontmoette in de wereld een jongeling van twintig jaren, schoon en welgemaakt, en met die mannelijke stoutmoedigheid begaafd, welke doorgaans op de vrouwen eenen onwederstaanbaren invloed uitoefent. De heer D....., die sedert kort zijne eerste intrede in de wereld gedaan had, kon de bevallige weduwe niet met onverschilligheid zien, en beminde haar weldra met de koortsachtige heiligheid eener eerste liefde. Schoon onbenuiddeld, liet hij zich door geenerlei vooruitzichten van fortuin tot zulk een ongelijk huwelijk bewegen; zijne liefde was geheel belangeloos, en hij waande, zwaanj, dat hij in deze verhoudenis een ongestoord geluk zou vinden.

De weduwe was er trotsch op, zulk een hartstogt bij eenen jongeling te hebben opgewekt, en na hem eenige dagen, *pour la forme*, naar een gunstig antwoord te hebben laten wachten, gaf zij hem eene toestemming, die hem verrukte, doch hare vrienden, voor haar toekomstig geluk beducht, verhaasde. Het was voor haar een pijnlijk oogenblik, toen zij den kolonel B. openhartig de reden verklaarde, waarom zij aan zijne wenschen geen gehoor kon geven.

« Mevrouw, » zeide de kolonel, « deze tijding doet mij zeer veel leed, in de eerste plaats voor mij, en in de tweede voor u. » — « Voor mij, mijnheer? »

« Ja, mevr., het geluk is alleen onder zekere voorwaarde mogelijk; en wanneer wij het huiten deze, door de natuur wijselijk bepaalde grenzen zoeken, is het klaar, dat wij niets dan bedrog en teleurstelling moeten ondervinden. Zonder overeenstemming van jaren is het geluk eener echtverbindeenis zeer gewaagd. Thans ben ik acht en veertig, en gij veertig jaren oud. Nu bloeijen de rozen der schoonheid op uw gelaat, maar hoe zal het over vijf, over tien jaren met u gesteld zijn? De last eener halve eeuw zal dan op u drukken, en de heer D. zal in al de kracht van den mannelijken leeftijd zijn? »

Zulk eene taal was niet geschikt om te behagen, en misshaarde derhalve ten sterkste aan eene vrouw, die besloten had, naar de verleidelijke stem der liefde te luisteren, en doof voor die der rede te blijven; en de kolonel verliet haar, verzekerd, dat zij spoedig den troost zijner vriendschap zou behoeven, en dat zulk eene dwaasheid ongetwijfeld hare vrangte vruchten zou dragen. Hij wilde niet getuige zijn van het kortstondig geluk van haar, die hij beminde, en verliet zijne woning in hare nabijheid, voor eene veel afgelegen, in de hoop van haar te vergeten; en thans na eene afwezigheid van twee jaren, had hij mevr. D. van zijn bezoek verwardigd.

« Hoezeer heeft hij zich bedrogen! » dacht zij met innige bitterheid.

« JULIUS bemint mij nog even als in de eerste dagen van ons huwelijk, en voor hem ben ik steeds de bekoorlijkste aller vrouwen. Neen, zijn hart zal nooit veranderen! »

JULIUS was, wel is waar, afwezig, en eene jachtpartij, meende Mevr. D., hield hem vele dagen achtereen van de stad en zijne vrouw verwijderd, maar bij had deze uitnodiging zeer tegen zijn zin aangenomen, de-

wil hij een veel te huiselijk leven had geleid, om niet eenige verstrooijing te beboeven. Zoude zij het wagen den Kolonel afzetters, den voormaligen medeminnaar van JULIUS, bij zich te ontvangen? — en dit wel in de afwezigheid van eenen echtgenoot, wiens jaloezij wellicht de haren nog overtrof? Iadieu eene vrouw, welke JULIUS vroeger bemind had, naar hem vroeg, zoude zij niet met leede oogen aanzien, dat hij haar alleen en in de afwezigheid zijner gemalin ontving? Maar zij had met den toestand van den Kolonel enig medelijden, en daarenboven verlangde zij hem te bewijzen, dat zijne onheilspekkende voorreggingen onvervuld waren gebleven, en zij, in weêrwil van hare veertigjarige leeftijd, niet slechts eene bevinge, maar ook eene bestendige liefde had doen ontstaan.

Mevr. D. besteedde de meeste zorg aan haar toilet, en naarwielijks was zij beneden gekomen, of de Kolonel liet zich aandienen. Hij was dezelfde man niet meer, en scheen wel vijftien jaren verouderd; zijn gewaad was verwaarloosd, en diepe voren in zijne harde wazestrekken gaf hij getuigen van eene hevige smart, die zijne levenskrachten ondermijnde.

« En gij, Mevrouw, » zeide hij, « als overtuigd, dat zijn aanblik alleen genoegzaam was om haar te openbaren, dat hij onder zware rampen gebukt ging, » en gij, mevr., zijt gij gelukkig? »

« Zeer gelukkig, mijnheer; ik dank u voor deze belangstelling in mijn lot; maar wat is u toch gebeurd, en welk onheil heinnert u eene vriendin, sedert twee jaren vergeten? »

« Ik ben de rampzaligste der menschen, mevr., » antwoordde de Kolonel; mijn geluk en rust zijn voor eenig versoord, en dit is uwe schuld! O, indien gij mij immer bemind hadt! »

« Mijnheer!..... maar ik bid u, Kolonel, verwoel. »

« Mijne geschiedenis is treurig en verschrikkelijk; maar ik zal u dezelve verhalen, want ik gevoel de behoefte om mijn hart uit te storten, door u mijn leed toe te vertrouwen. »

« Gij doet mij aileren, Kolonel. »

« Gij herinnert u immers wel, dat ik, twee jaren geleden, u onhuwelijk wilde afreden, dat mij, uit hofde van het verschil der jaren, geenerle kansen schen aan te bieden; — welnu, dienzelfden raad heb ik niet kunnen volgen. »

« Gij zijt dus getrouwd? »

een ministerie, dat maar een weinig moed of bekwaamheid had bezeten, was het oogenblik gekomen, om met luide en vaste stem die raadslaging te vorderen, welke de tegenpartij wilde verstikken... Toen wij den heer Martin van Straatsburg, bleek van woede, van zijne bank opstaan, en de trappen van het spreekgestoelte beklimmen, om daarvan den heer Couturier, een armhartig en onbekend redenaar, aan wien men vergeten had de congresse te geven, of die niet in die samenwerping tot stilzigen wilde deelen, af te rukken, toen hebben wij onze blikken naar de bank der ministers gewend, en wij verwachtten hen alle te zien opstaan en tegen dat hatelijke geweld protesteren. Doch, neen; zij zijn allen blijven zitten, het stilzigen bewaarden; allen hebben, met open mond, alles aangehoord, en allen zijn in dezelfde mate in die volagen nietigheid bedolven gebleven, die, gedurende 8 maanden, hun zoo betreurenswaardig bestuur heeft gekenmerkt! Toen hebben wij begrepen, wat zoo velen en ook wij meer dan eens ontkend hadden, namelijk, de volkomen overeenkomst, die tusschen alle die wonderlijke ministers bestaat, dat zij waren geschikt elkaander te verstaan, en zich elkaander waardig te noemen; zij, die op zulk een oogenblik zoo voortreffelijk wedijverden in onbewegelijkheid en gevoelloosheid. — Het Journal des Débats gaat daarentegen voort met de noodlottige gevolgen, welke de afstemming der dotatie voor het Koningschap moet hebben, nog meer te doen uitkomen, er bij voegende, dat al de eer der overwinning in dit opzicht aan de republikeinische partij toekomt, terwijl de vrees voor derzelver invloed verre weg het meerendeel der Afgevaardigden zoo bezielde hebben. Frankrijk, zoo besluit het zijn artikel, is een land, waar de eer en de loyaliteit in achtning zijn; wij zijn een eene kriegsbegierige natie, moedig tegenover den vijand, maar de staatkundige moed ontbreekt ons; onze zeden zijn daartoe nog niet genoeg gevorderd. De kruiddamp en het gekletter der wapenen in eenen veldslag wekken bij ons den schitterendsten heldenmoed op; maar het stof van het staatkundig strijdperk verblindt ons, en het geschreeuw van den laster maakt ons doof, terwijl het geroep der partijen ons oordeel en verstand bevelen. Ziedaar, hoe wij ons rekenschap geven van de noodlottige verblindings, die zich van de Kamer heeft meester gemaakt, zoodanig zelfs, dat brave mannen, vrienden van orde en van het Koningschap, niet bemerkten hebben, dat zij, door tegen de dotatie te stemmen, de speelbal van een radicale kuiperij waren! Zij hebben niet gezien, dat zij de bevelen van een anarchistisch comité opvolgden, en de zegpraal der republikeinische partij bevestigden. De vrees, ja de vrees voor de drukpers heeft de beste voornemens verlamd, de meest juiste inzichten vernietigd en den betreurenswaardigsten afval bewerkt, ten gevolge waarvan de ditmaal swijgende coalitie is versterkt geworden door mannen, die het bestuur willen magtig worden, en door partijen, die hetzelfde willen vernietigen. — Intusschen schijnt de crisis, welke noodwendig door het afsterven der ministers moet ontstaan, van langen duur te zullen zijn. De samenstelling van een nieuw Kabinet zal waarschijnlijk dezelfde moeilijkheden als in het verleden jaar ontmoeten, en nu reeds ontstaat bij velen de vrees, dat deze nieuwe ministeriële crisis zich wellicht niet minder noodlottig dan in Mei 1839 zoude kunnen oplossen. Onder de staatsmannen, welke tot de vorming van een nieuw Kabinet in aanmerking komen, noemt men de heeren Thiers, de Broglie, Guizot, Molé en Decazes, die reeds ten dien einde bij den Koning zijn ontboden, doch er bestaat, voor alsoog, geene reden om te gelooven, dat zij in de taak, welke het vertrouwen van Lodewijk Philips hun moet opdragen, gelukkig zullen slagen. Ter beurze wilde men echter weten, dat de die eerste oogenblikken de noodzakelijkheid zouden ingezien hebben, om de handen in een te slaan, ten einde zoo spoedig mogelijk aan Frankrijk een vast en duurzaam ministerie te geven. — Om zich een denkbeeld te maken van de wijze, waarop een gedeelte der bevolking de afstemming der dotatie beschouwt, dient, dat, volgens de gewone correspondentie, verscheidene burgers, zoo de uitdager eerder bekend geweest ware, het voornemen hadden, om op den avond van het genomen besluit, hunne huizen te verlichten; terwijl ook aan de hoeken van sommige straten een plakkaat is aangeplakt, met de woorden: — Op de Place Vendôme is een bus gesteld, tot het ontvangen van almoes voor den hertog van Nemours; men ontvangt van 20 tot 100 francs.

— De *Moniteur* bevat twee télégraphische dépêches, de een uit Bayonne van den 20 dezer, van den onder-prefect aldaar, aan den minister van Binnenlandse Zaken, het bericht inhoudende, dat de Koningin-Regentes van Spanje, twee dagen te voren, in persoon, de zitting der Cortes heeft geopend; en de andere uit Madrid van den 18, van den Franschen gezant aldaar, aan den minister van Buitenlandse Zaken, waarin na lere bijzonderheden over de gezegde opening voorkomen, en volgens welke de Koningin-Regentes, alsook de Koningin Isabella, overal op hunnen togt van het paleis naar de vergadering der Cortes, met de meeste geestdrift door een talrijke menigte zijn begroet. De troonrede schijnt van eenen zeer voldoende aard te zijn, terwijl de toestand van Madrid, in alle opzichten, niets te wenschen overlaat. — Berigten van den 15 uit het hoofdkwartier van Espartero bevestigen de verovering van Cabrera naar San Mateo, in het Koninkrijk Valencia. De oproerige bewegingen in de Baakische gewesten zijn bijna geheel tot bedaren gebracht.

ENGELAND.

Part. Corresp. Londen 21 Febr. H. M. de Koningin ontvangt van alle kanten deputatiën met de vleijendste adressen van gelukwensching met haar huwelijks; dergelijke adressen worden ook afzonderlijk aan prins Albert en aan de hertogin van Kent aangeboden, waarvan de beide Huizen van het Parlement het voorbeeld gegeven hebben. De hofhouding van den prins is nog maar gedeeltelijk georganiseerd, hetgeen reeds aanleiding tot verwarring gegeven heeft. Toen namelijk de commissie van het Lagerhuis, verleden Dinsdag, op den haar bepaalden tijd, 's middags ten 2 ure, zich aan het paleis vervogd, en een half uur in eene der vooraleer gewacht had, ontving zij bericht, dat de prins, bezig met het gehele corps diplomatique, waarvan de leden een voor een aan hem voorgesteld werden, te ontvangen, niet vóór vier ure in de gelegenheid zoude zijn, de commissie bij zich te zien. De commissie zich hierop verwijderd hebbende, ontving ten half vier ure een nieuwe boodschap, strekkende om haar te verzoeken, de aanbidding van het adres tot den volgende dag uit te stellen. Dienavonds is het adres van gelukwensching van het Lagerhuis eerst

Woensdag ten 6 ure aan den Prins aangeboden, waarop Z. K. H. letterlijk hetzelfde antwoord heeft gegeven, als op dat van het Hoogerhuis, te weten, dat hij zich zeer vereerd gevoelt met den goeden dank, welken het Parlement van hem heeft, en dat hij zijn leven zal toewijden, om daaraan te beantwoorden. Z. K. H. verontschuldigde zich vervolgens, wegens de teurstelling van den vorigen dag, met den nog onvolkomen staat zijner hofhouding, en de onbedrevenheid zijner hofambten, welke, aan hunne bezigheden nog niet gewoon, bij vergissing twee audientien op hetzelfde uur bepaald hadden, en maakte deze verontschuldiging met zoo veel eenvoudige openhartigheid en welwensende beleefdheid, dat de commissie hem wel voldaan verliet, en, voor zoo veel wij opgemerkt hebben, van haren tegenwoordig geene openlijke melding in het Parlement gemaakt heeft.

— Lord Palmerston heeft aan de commissie uit de Spaansche renthouders gezegd, dat hij hun lot beklagde, maar dat hij, even als zijne voorgangers, van oordeel is, dat het gouvernement in financiële zaken niet tusschen beiden kan komen, zonder gevaar te loopen, het land in oorlog te wikkelen, als zijnde het eenige, wat er overschiet, in geval van weigering, doch dat hij in zijne vertoogen bij het Spaansche gouvernement allen aansdrang zou bezigen, ten einde de renthouders het voordeel van den invloed van het eene gouvernement op het ander te doen genieten. Heden zoude dezelfde commissie eene zamenkomst hebben met den Spaanschen ambassadeur, generaal Alava. Men verneemt, dat Ardoin tegenwoordig in Londen is.

— De prijzen op de openbare theerverkoopings alhier waren, gedurende de geheele week, den eenen dag iets beter, den anderen dag iets slechter, maar over het geheel is er weinig lust tot koopen, in de veronderstelling, dat er veel aanvoer van America en elders zal komen. Ook heeft het Gouvernement verklaard, dat de thee, welke door Engelsche schepen, terwijl zij vlotende of onder zeil zijn, ingeladen wordt, als regelregt van Canton komende aangemerkt zal worden, en des in Engeland ingevoerd mag worden, waardoor aan de Americaanen de gelegenheid gelaten wordt, om de thee van Canton te halen en aan de Engelsche schepen in de Chinesche zee aan te brengen, immers zoo lang de Chinesen zelve dit zullen toelaten. De voorraad tegenwoordig in Engeland voorhanden, wordt gerekend op 51 miljoen £, genoeg voor 15 maanden binnenlandsch gebruik; welke voorraad echter klein geacht wordt, wanneer men in aanmerking neemt, dat de O. I. Compagnie, toen zij nog het monopolie had, het steeds noodzakelijk gevonden heeft, om voor drie jaren voorraad vooruit te hebben, behalve dat er nog altijd voor een jaar voorraad onder weg was.

— De zittingen van het Parlement hebben dezer dagen weinig belangrijks opgeleverd. In het Lagerhuis was gisteren het aantal leden niet genoegzaam, om vergadering te houden.

In het Hoogerhuis antwoordde de graaf van Minto op een paar voorgestelde vragen, vooreerst, dat de berichten, welke onlangs, aangaande de laatste gebeurtenissen in China, door de dagbladen medegedeeld zijn, vrij nauwkeurig zijn, en ten tweede, dat admiraal Elliot, die, als hij het wel hebben, de broeder van lord Minto is, bereel ontvangen heeft, om in de plaats van den overleden admiraal, sir F. Maitland, als opper-bevelhebber van de Britsche zeemacht in Oost-Indië, te handelen.

Lord Strangford stelde voor, dat het gouvernement zekere briefwisseling tusschen het ministerie van financiën, en dat van koophandel, over de uitbreiding van het stelsel van entrepôts in de binnenlandse steden, zoude overleggen. Dit voorstel werd door de ministers bestreden, op grond, dat die briefwisseling vertrouwelijk is. Lord Melbourne zeide, onder anderen, half klagende half schertsende: Alles moet tegenwoordig publiek wezen. Zoo zij eenen brief schrijft, het is honderd tegen een, dat dezelve niet in de dagbladen komt, of in het Parlement overgelegd moet worden. Wat zal eindelijk het gevolg daarvan zijn? Wat anders, dan dat alle vertrouwelijke briefwisseling zal ophouden, en dat niemand eene letter op het papier zal willen zetten, of hij zal daartoe genoodzaakt moeten worden.

Londen 22 Febr. In de zitting van Huis der Lords heeft lord Melbourne verklaard, dat men, met betrekking tot de Chinesche kwestie geene boodschap van de kroon had te verwachten; hij zou den tijd nemen, om op de tweede vraag, betreffende die aangelegenheid, te antwoorden, welke is: of het gouvernement van H. M. reeds met de Oost-Indische compagnie eene schikking had aangegaan omtrent het gedeelte, dat hij eene expeditie tegen China ten laste der gezegde compagnie zoude komen.

Op de vraag van lord Aberdeen, of het gouvernement geene tijdingen had ontvangen, dat de gezagvoerder van Herat, ten gevolge zijner verstandhouding met het Perzisch gouvernement, den hem aangeboden bijstand en de bescherming van Groot Brittanje had geweigerd, antwoordde lord Melbourne, dat er, wel is waar, geene tijdingen waren ontvangen, die iets zoodanigs volkomen bevestigden, maar dat men berichten had, die wel geschikt waren, om het bestuur van Herat in verdenking te brengen.

In het Huis der Gemeenten gaf lord Palmerston diensdagsdag, omtrent de Oostersche kwestie, aan sir R. Peel ten antwoord, dat de vijf mogendheden nog altijd omtrent eene schikking tusschen den Sultan en Mohamed-Ali onderhandelden, doch, dat hij niet kon berekenen, wanneer zoodanig eene schikking zou tot stand komen.

Het Huis in Comité vergaderd zijnde, om over het voorstel van den heer More O'Ferrall, den nieuwen secretaris der admiraliteit, het versterken der Engelsche zeemacht, waartoe £ 5,659,000 worden vereischt, te beraadslagen, gaf zulks tot een hevige en zeer belangrijke woordenwisseling aanleiding. Lord Palmerston verzekerde in den loop derzelve, dat het gouvernement streefde, om de onschendbaarheid van het Turksche rijk en den vrede van Europa te bewaren, en beroemde zich op den invloed van het Engelsche gouvernement naar buiten 's lands. Sir Robert Peel beantwoordde zulks door aan lord Palmerston toe te voegen: Dat hij zich daarop niet zeer beroemen kon, daar hij zelfs bij de Mogendheden van het viervoudig verbond geen den minsten invloed bezat. Portugal, dus vervolgde hij, weigert reeds gedurende vijf jaren de luide om voldoening schreeuwend vorderingen der Britsche onderdanen, en heeft alle zijne overeenkomsten met Engeland betreffende den slavenhandel verkracht. Spanje heeft zelfs aan de Britsche kooplieden in de Havanna geweigerd, eene kapel ter uitoefening hunner godsdienst daar te stellen. Frankrijk, in stede van zich vriendschappelijk te betoonen, vermeerdert zijne zeemacht zoodanig, dat het ook Engeland tot dergelijke uitgaven dwingt. De Amerikaanse grensquestie is nog onafge-

daan. Om kort te gaan, de geheele loop der buitenlandse betrekkingen verze van gunstig.

DUITSCHLAND.

Part. Corresp. FRANKFORT 21 Febr. Uit Berlijn verneemt men, aldaar zeer wordt geklaagd over het tusschen het Duitseche tolverbond en vrije stad Hamburg gesloten handelstraact; bijzonder echter is zulks geval der Pruisische wijnhandelaren, doordien de wijnen voor de Hamburgse wijnhandelaren in Hamburg vrij van belasting zijnde, de Pruisische wijnhandelaars intusschen eene zware belasting moeten betalen; overigens zulks ook in andere Staten van het Duitseche tolverbond plaats, zoo als omme stad, alwaar zeer hooge belasting op den wijn wordt geheven.

— Van Dantzig meldt men van den 5 Febr., dat de rivier, vier gelijke mijlen boven de stad, door het ijs opgestopt, zich eenen nieuwen korteren weg van 2,000 voet breedte naar de zee gebaad heeft, omrijnende en met zich slepende zandheuvels, zelfs van 100 voet hoog.

STADSNIUWS.

Het model van het Nieuwe Beursgebouw is nog dagelijks, uiterlijk tot vandaag den 29 dezer, van des middags 12 tot des namiddags ten 3 ure te bezichtigen in het local, vroeger gebezigt tot de stedelijke tentoonstelling in te gaan in de midden-deur van den doorgang van het voormalig O. Mannen- en Vrouwen-Gasthuis; mits betalende ieder persoon telken rems cents.

De Criminele Regthank in Holland heeft, op den 24 Februarij, Bakker, schuldig verklaard aan diefstal van vee uit de weide, en diensgens veroordeeld tot vier jaar en zes maanden confinement in een tuchthuis alsmede in de kosten.

Opvoering.

A. Horstman, ter secretarie; C. W. Smagge, van de 6de afd. inf. C. F. Worminkhuijsen, van het bat. vrijw. art.; alsmede iemand der trekkingen van J. Roodhuizen, aan het commissariaat voor de militaire zaken.

BEVALLEN. 21 Febr. C. J. A. Travagino, geb. Hemelrijk, D. — Elberfeld, 18 Febr. mevrouw Herts, Z.

OVERLEDEN. 17 Febr. J. M. Girolidi, 77 j. — 18 Febr. Het kind D. Lijber, 8 m.

Beursprijzen der Effecten.

ONSCHRIJVING		AMSTERDAM, 24 Febr. 4½ ure.		volg. de Soc. tot nut des Obligatiehandels.		volgens de Effecten-Societ.	
		van	tot	gob. vol.	laagste	hoogste	
NEDERL.		52½	53	52½	52½	53	
Werkelijke Schuld....		98½	99	98½	98½	99	
Dito.....		100	100	100	100	100	
Uitgestelde dito....		83½	84	83½	83½	84	
Kansbiljetten.....		98	98	98	98	98	
Amortisatie-Syndica....		76	76	76	76	76	
Dito.....		176½	177	176½	176½	177	
Handel-Maatschappij....		100	100	100	100	100	
Nieuwe dito.....		100	100	100	100	100	
Nieuwe Dito 1837....		98½	99	98½	98½	99	
Entrepôt-Dok.....		98½	99	98½	98½	99	
Oost-Ind. Leening....		98½	99	98½	98½	99	
Dito.....		98½	99	98½	98½	99	
Aandeelen Kansh....		98½	99	98½	98½	99	
Spoorweg Haarlem....		98½	99	98½	98½	99	
Aand. Rijn-Spoorw....		98½	99	98½	98½	99	
FRANKL.		98½	99	98½	98½	99	
Inschrijving G. B.		98½	99	98½	98½	99	
ENGLAND.		98½	99	98½	98½	99	
Dito.....		98½	99	98½	98½	99	
SPANJ.		98½	99	98½	98½	99	
Leening Ardois....		98½	99	98½	98½	99	
Dito onbep. Stukh....		98½	99	98½	98½	99	
Passive.....		98½	99	98½	98½	99	
Deferred.....		98½	99	98½	98½	99	
FRANSCHE UITGESTELDE		98½	99	98½	98½	99	
Engelsche dito....		98½	99	98½	98½	99	
PORTUGAL. Oblig. te Londen....		98½	99	98½	98½	99	
NAPLES.		98½	99	98½	98½	99	
Certific. bij L. & B.		98½	99	98½	98½	99	
Dito Pale. & Co.		98½	99	98½	98½	99	
Dito te Londen....		98½	99	98½	98½	99	
Aandeelen Tolariers....		98½	99	98½	98½	99	
Dito te Parijs....		98½	99	98½	98½	99	
RUSSLAND.		98½	99	98½	98½	99	
Dito 1838, 1839....		98½	99	98½	98½	99	
Dito 1831, 1833....		98½	99	98½	98½	99	
Oblig. te Londen....		98½	99	98½	98½	99	
Dito te Hamburg....		98½	99	98½	98½	99	
Inschr. in Assign....		98½	99	98½	98½	99	
Certific. van dito....		98½	99	98½	98½	99	
POLEN.		98½	99	98½	98½	99	
Aandeelen a fl. 300....		98½	99	98½	98½	99	
Dito a fl. 500....		98½	99	98½	98½	99	
PRUISSEN.		98½	99	98½	98½	99	
Dito R. 50....		98½	99	98½	98½	99	
g. Londen 1830....		98½	99	98½	98½	99	
OOSTERH.		98½	99	98½	98½	99	
Aandeelen a fl. 100....		98½	99	98½	98½	99	
Dito a fl. 350....		98½	99	98½	98½	99	
Metaliek.....		98½	99	98½	98½	99	
Dito.....		98½	99	98½	98½	99	
Dito.....		98½	99	98½	98½	99	
Dito te Londen....		98½	99	98½	98½	99	
Weenw. Gold & Co.		98½	99	98½	98½	99	
Dito.....		98½	99	98½	98½	99	
N. Ween. aad. fl. 500....		98½	99	98½	98½	99	
DEENSK. Oblig. te Londen....		98½	99	98½	98½	99	
BRAZIL.		98½	99	98½	98½	99	
Dito dito.....		98½	99	98½	98½	99	
LOUISIANA. Hope & Comp....		98½	99	98½	98½	99	
DANKSTADT Aand. bij oting....		98½	99	98½	98½	99	

« Sedert langen tijd, mevrouw, beminde ik u hartstogtelijk, en genoodzaakt om van u af te zien, zocht ik u te vergeten, en vermeed zorgvuldig alle de kringen, waar ik u had kunnen ontmoeten. Ik hoopte weder in actieve dienst gesteld te worden, en hierin eene noodzakelijke afleiding te vinden, doch deze hoop werd niet verwezenlijkt. In hetzelfde huis als ik woonde een oud militair, wodonwaar en vader van een achttienjarige meijer; de kennis was spoedig gemaakt. De vader had geene fortuin, de dochter was schoon en bevallig, en in weêrwil van mijne jaren, werd ik smoorlijk op haar verliefd. Ik verbeelde mij, dat ik in eenen echt met haar, het geluk, dat mij ontvlood, zou vinden, en stelde mij, door allerlei drogredenen, door den hartstogt ingegeven, omtrent het verschil van jaren gerust. Men kan, dacht ik, kan zeer wel twintig, ja, dertig jaren ouder dan zijne vrouw zijn. Mijn vermogen en rang dwaalden uit het oog verliesende, meende ik, dat dit mijne mij beminde, omdat zij hiervan den schijn aannam, alsof fortuin en een aanzienlijke stand in de wereld geene lokken waren, die de zielen omkopen en boeien, en haar dikwerf de levendigste genegenheid doen opofferen! Ik huide haar, die ik beminde, en in de eerste dagen van mijn huwelijks waande ik mij gelukkig.

Gij hadt mij voor eenen jongeling verlaten; ik dacht ook in eene ongelijke verhouding het geluk te zullen vinden; maar spoedig werd mij de blinddoek van voor mijne oogen gerukt. Mijne vrouw was stil, onderworpen en niet zelden droefgeestig; en haar zacht karakter deed mij gelooven, dat ik een aangenamen en kommerloos ouderdom aan hare zijde zou slijten.

Ik was toen op het punt de stad te verlaten, en mijn verblijf op een klein landgoed te vestigen. Helas! waarom heb ik dit besluit niet ten uitvoer gebracht!

Ik leefde tamelijk gelukkig, toen ik op zekeren morgen in de afwezigheid mijner vrouw een boek uit hare kamer willende halen, eenen open brief op hare tafel vond, en het verlangen om dien te lezen geen weerstand kon bieden. Doch! hoedanig waren mijne verontwaardiging en gramschap, toen ik mij overtuigde, dat een minnaar, die voorzigtigheids halve zijnen naam verzwegen had, en zich van hare wedermin verzekerd hield, haar voorstelde om met hem te vlugten, en dat hij tot dit smooit ontwerp bepaalde! Ik was als verpletterd, doch had de kracht mij te bedwingen en niets van mijne schrikkelijke ontdekking te laten blijken; en op het

oogenblik, dat mijne schuldige gade zich gereed hield om met hare medeplichtige in het rijtuig te stappen, dat haar ver van mij zoude ontvoeren, verscheen ik voor hen als eene wrekende godheid. Zij gaf eenen gil, en viel bewusteloos in de armen van haren vuigen verleider. Door eenen gebiedend-nieuw verpligtte ik haar om haar los te laten; liet ik eene oogenblikkelijke kalmte, in strijd met mijne invendige raasroij, bracht ik haar in huis en keerde toen terug, en sloeg, zonder een enkel woord te spreken, de haal aan het geyst van mijnen degen. De jongeling volgde mij terstond, en van getuigen vergezeld, begaven wij ons buiten de stad, en bij viel mijner rechtvaardige wraak ten offer.

« Hemel! kolonel, gij hebt hem doen sneven? »

« In een eerlijk gevecht, mevrouw; lang werd mij de zegen betwist, en herhaalde malen gevoelde ik de punt van zijn zwaard vlak bij mijn hart; doch eindelijk zegende de goede zaak, en hij stortte ontzield neder. Hij verdiende door mijne hand den dood te ontvangen, en gewis was mijne wraak billijk en rechtvaardig; maar desmettemin alder ik op het denkbeeld van het door mij vergoten bloed. Ik ken den naam van mijn slagtoffer niet, ik weet volstrekt niet, wie hij is, en wilt gij wel gelooven, dat ik sedert gisteren overal rondwerf, zonder mij naar huis te durven begeven. Hoe zal ik mijne schuldige vrouw van dit schrikkelijk voorval onderrigten? Welke partij zal ik kiezen? Zal ik mij zonder gerucht verwijderen, of eene regterlijke scheiding bewerken? Dit is zeker, dat men van zulk eene vrouw alles te vreezen heeft, en ik slechts eene onovergeelijke zwakhed zou betoonen, met haren minnaar te vergeven. Ik smeek u, mevrouw, sta mij bij met uwen raad, want in mijne ontroering is het mij onmogelijk een verstandig besluit te nemen.

Mevr. D. had dit verhaal met angst aangehoord, want de rampen van den kolonel bragten haar haren eigen toestand te binnen, en zij vreesde, dat haar jeugdighe echtgenoot even trouwloos als mevr. B. mogt zijn. De kolonel had zich gewroken, maar wat vermag eene vrouw tegen eene medminnares, die haar alle geluk en rust ontroofd?

« Welnu, mevrouw, » vroeg andermaal de heer B., « wat raadt gij mij te doen? »

« Het doet mij waarlijk leed, dat JULIUS afwezig is; hij zou wellicht... »

« Gij weet wel, mevrouw, dat ik den heer D. volstrekt niet ken, en

geene de minste aanspraak op zijne vriendschap heb. Zoo ik niet gewild had, dat hij afwezig was, had ik u deze mededeeling niet gedaan. Mij, dat ik voor dien jongeling had willen blozen, en mij aan de geve zijner lichtzinnigheid blootstellen? »

« Gij beoordeelt mijn echtgenoot zeer ongunstig, mijnheer; zoo gij kendt, zoudt gij spoedig van meening veranderen. Voorzeker is het geens mijne bedoeling, om door u mijn geluk voor oogen te stellen, billijke smart te vermeerdere; maar gij zult mij bekennen, dat, van eene vrouw bewijzen heeft, niet alleen der liefde, maar ook der trouw openhartigheid van haren echtgenoot, zij gerust omtrent de toekomst zijn, en eenen vriend als gij, kolonel, met recht kan verzoeken in vertrouwen te stellen. Ja, ik betreur de afwezigheid van JULIUS; want zou uwe smart door zijne deelneming verzacht, en u een goeden raad geven hebben, dien het mij onmogelijk is te bedenken.

Nauwelijks had zij uitgesproken, of men hoorde gerucht op den diverseide menschen hielden voor de deur stil en klopten aan. « Niet binnen! komt niet binnen! » riep de kammerier van mevr. D. staande, in de hevigste ontroering uit.

Mevr. D. verbleekte en sidderde. De kammerier trad in de zaal en meldde eenige onzamenhangende woorden.

« Is mijn man terug gekomen? » vroeg mevr. D.

« De heer D. is dood! »

De ongelukkige weduwe gaf een hartverscheurenden gil, en ijde den kolonel vergezeld, naar het vertrek, waar men het lijk van haar echtgenoot had nedergelegd. Zij omhielde hem in eene bittere wan die geene tranen vond. « Denkklap! » riep de kolonel eenen blik op het zijde lichaam, en riep uit:

BOOK / 10; WEEKS / 9; DAYS / 4

ERUDITIO MUSICA,
Zecnde Concert.

De directie deed ons kenn' ma' en met twee vreemde talen: mad.
Srl. Vesperman en den heer George Hainl.

De eerste, koninklijke Beijersche hof- en kamerzangeres, is een vrouw,
die de dagen der jeugd alreeds vergeten heeft; hare stem mist dus na-
tuurlijk veel van de behoortelijke frischheid en kracht, waardoor zelfs een
inder goetende zangeres altijd veel indruk maakt. Hare Méthode is
uitermate en hare voordragt goed; zij heeft in een aria uit de Inus de
Castro, in een aria van Pacini, en in een paar Duitse liederen getoond,
dat zij nog steeds een rijk begaafde zangeres is, en heeft ook algemeen
gepluust gegeven.

De heer Hainl, van wien wij door een vroeger gelezen beoordeeling groote
verwachting hadden, heeft aan deze verwachting in geen deele beant-
woord. Zijn toon (altijd een hoogbelangrijke zaak, maar vooral in den
concertist) is aangenaam, maar zwak, en bovenal zijn zijne diepe noten
wel krachteloos, zijne passages zonder energie en niet overal even duidelijk;
zijne voordragt, eindelijk, beviel ons slechts hier en daar. Over het alge-
meen oortrekt het zijn spel aan waar gevoel, hetwelk hij zocht te vergoe-
den door elke lange noot te doen vibreren, iets, dat op den duur vervelt,
of schoon welgepast aangebracht het altijd groot effect maakt. Het onder-
scheid tusschen een gevoelige ziel, welke in het behandeld wordende in-
strument is overgebragt, en een pseudo of nagemaakt gevoel, dat jagt op
indruk maakt, is zeer groot, en het een van het ander ligtelijk te onder-
cheiden. Zijn spel is overigens zeer zuiver en zijne staccato's stout, en ze-
ker niet een derzelve mislukte of was onduidelijk. Hij heeft ons niet in
de mogelijkheid gesteld, zijne vaardigheid te beoordeelen; de moeilijk-
heden, die hij maakte, waren niet zeer talrijk. Zijne compositiën (hij droeg
een fantasia en een caprice, *Souvenir de Naples*, voor), zijn, onze in-
zins, op zijn hoogst genomen, middelmatig; wij gelooven zelfs, dat een
gevoelgevoel over zijn caprice een ander en niet zoo zacht oordeel
aan de uitdrukking. Wanneer de heer Hainl nog eenigen tijd, vooral naar een
goed model, niet ijerig oefent, zal hij spoedig den naam van virtuosus ver-
weeren en verdienen. eenen naam, waarop hij, na het aangevoerde, nog
geens sprak maken mag.

Hoe men er toe gekomen is om op dit concert (het eerste te Rotterdam)
waar men gewon is, namen aangekondigd te zien, als van eenen Dulcken,
Lambert, den Döhler, Schmidt, Goudswaard, enz., een solo te doen hooren,
als dat voort den hooren, waarop wij door den heer Demme onthaald zijn,
hij griep wij niet. Genoemde heer droeg een concertino van Lindpaintner
voor, zoo men zoo iets voordragen mag noemen. Als ijs zoo koud, stootte
hij de toonen der wereld in, ramdelede zijne passages af, duidelijk of on-
duidelijk; slechts tevreden, wanneer het tutti inviel; somtijds viel hij op
een van een overdreven futo, in een even overdreven piano: zoo hij een
contrast heeft willen darstellen, wij kunnen verzekeren, dat zulke hem ge-
lukt is, — een aangenaam contrast was het niet. Zijn toon is meer dan
fraai, hij blaast zuiver en heeft veel kracht; dit, gevoegd bij een goede
dispositie, doet het ons bejammern, dat zo iemand niet het regte spoor in-
daalt, om eenmaal een groot man te worden. Ijverige en geschikte oef-
ening, vooral met overtuiging van menigvuldige gebruiken te hebben, kunnen
mischien nog veel van hem maken, blijft hij geloven, dat hij is, waar hij
wezen moet (alles verkondigt dit geloof in hem), dan is hij voor het instru-
ment en voor de muziek verloren. Wat de solos aangaat, hadden wij voor
dezen avond geene te groote verplichting aan de directie; de orkest-musik
was uitermate schoon. De symphonie was een in *Es van Reissiger*; wij
schroomden niet dezelve onder de grootste meesterstukken te stellen, die de
compositie in de laatste jaren heeft voortgebragt. Zij is rijk aan melodie, de
fraaiste motieven wisselen elkander steeds af, de uitmuntend doorwerkte basen
(wie liet ons aan Beethovens C mol symphonie herinnerend) strekken tot
een heerlijk fundament voor het geheel, de instrumentatie is schitterend en
de muziek verrassend; volgt de andere, zonder dat men bemerkten kan, dat de
componist jagt op effect gemaakt heeft. De uitvoering was allerwaardste-
lijkst. De symphonie is schoon, maar tevens zeer moeilijk; bijzonder kwa-
men de blaas-instrumenten uit, welke ensemble wij bewonderden. (Niet altijd
kunnen wij onze harmonie deuzelfden lof geven. Waarom toch niet?) de
overture van die *Brant van Messina* van Riess opende de tweede afdeeling
en die van *Pidello* sloot het geheel. Wij zijn met eerstgenoemde niet genoeg
bekend om er ons oordeel over uit te spreken, en wenschen hartelijk dezelve
nader te leeren kennen. Beethovens meesterstuk is over bekend; de uitvoering
was keurig.

Advertentien.

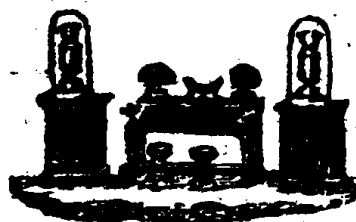
(5215) Heden ontloep, na een langdurige ziekte, onze geliefde
Moeder en Behoudster: MARIE ANTOINETTE MONTANARI, Weduwe
PIETER JOSEPH RENARD, in den Ouderdom van ruim 66 jaren. Diep
betreuren wij het gemis van haar, wier liefdevol en zorgzaam leven ons
voor altijd een diebaar aandenken nalat.

AMSTERDAM. P. G. M. RENARD.
23 Februarij 1840. Uit aller Naam.

(5216) AMSTERDAMSCH
Stoomboot-Maatschappij.

VAART TUSSEN AMSTERDAM EN HAMBURG

Door de ingevallen vorst de opening dezer vaart,
tegen 1° Maart aangekondigd, niet kunnende plaats vinden, zoo zal zulke
nader bij tijds worden bekend gemaakt.

(5217) LOTERIE

d'un excellent et magnifique PIANO neuf,
unique en son genre, et d'autres super-
bes objets de cur osité, autorisés par S.
M. le Roi des Pays Bas, par décret du
10 Novembre.

Le tirage se fera à la Haye, dans une Salle de la Maison de Ville. Les
journaux annonceront le jour et l'heure du tirage, ainsi que les numéros
gagnants, qui ont été évalués à 9—500 florins, qui sont divisés en 420
numéros aux Prix de 25 florins chaque, savoir:

1er Lot. UN PIANO VERTICAL de S. PLEYEL & Co., de Paris, à
2 cordes, 6 octaves, touches en nacre, demi-tones en écaille, et 2 pédales
en cuivre doré; de 4 pieds de largeur, 23 pouces de profondeur et 3 p.
6 pi de hauteur (mesure de France). Ce Piano, en forme de bureau, est
en ébène, incrusté en cuivre doré; au dessous est une glace encadrée d'une
torse ciselée en cuivre doré, représentant deux têtes de femmes chimères,
et supportant les consoles qui portent candelabres. Tous ces modèles ont
été faits exprès pour cet instrument. Le mécanisme est du plus beau fini;
les maitres qui l'ont touché ont trouvé le clavier bon et facile, et les sons
d'une pureté et d'une harmonie parfaite. Quand à la caisse et les orne-
mens, ils ne laissent rien à désirer.

Ce Piano est accompagné de 2 tabourets en marquetterie garnis en velours
de soie ponceau, et l'on y a ajouté, comme ornement, 2 superbes candelabres
rocaille à 3 branches chacun, ainsi qu'une corbeille en porcelaine, de vieux
Sèvres, montés en cuivre doré. Il a remporté la médaille d'or à Paris à
l'Exposition de 1837.

2me Lot. DEUX SUPERBES VASES DE LA CHINE, en ivoire, de
31 pouces de hauteur, à jour sur tous les faces, du travail le plus cu-
rieux. Ils plus grand fini; ils sont extrêmement remarquables par la beauté
de leurs formes; leurs dimensions, leur rareté et par leur réunion, ce qui
les rendent dignes de figurer dans les plus riches musées ou cabinets.

3me Lot. DEUX SUPERBES MEUBLES DE BOULE, en marquetterie à
portes pleines, formant consoles avec dessus de marbre, incrustations sur
écaille rouge, avec ornemens et blasons en cuivre doré (style Louis XIV,
hauteur 4 pieds, largeur 2 pieds 9 pouces, profondeur 13 pouces).

On pourra se procurer des billets chez M. VAN DEN BERG, notaire ré-
sident à la Haye; chez M. GUYOT, à Amsterdam, Kalverstraat, 190, où
les objets sont à voir tous les jours de 9 heures du matin, jusqu'à 4 heures
de relevée; chez M. DREYER, Jr., commissionnaire expéditeur à Rotter-
dam; chez M. BAPTISTE LOISSET à Utrecht; chez M. FACCUS à la Haye,
ou M. GUYOT est logé, Cour de Berlin.

JE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITTEUS, VERANTWOORDELIK
L'EGYPT EN DIRECTIE.

(5218) Berigt aan Horologiemakers.

En beproefde RÉGULATEUR, afkomstig van de Tentoonstelling van
Kunsten, Wetenschappen en Nijverheid, gehouden te Haarlem, in 1823.
Dit Meesterstuk heeft sinds dien tijd gedienst in een der eerste Horologiema-
kers-Etablissements hier ter Sted.

Een dito kleiner, met Slagwerk en halve Seconden-echappement à Cheville,
en Compensatie-sling; uit hetzelfde Etablissement afkomstig.

Beide zijn te bezichtigen in het Verkoopshuis, op den Vijgendam, tot en
met Donderdag den 25sten, op welken dag zij aan genoemd Locaal, des
Avonds ten Half Zeven ure, publiek Geveild zullen worden.

(5219) Bij W. WILLEMS, Boekverkooper in de Vijzel-
straat, N° 111, te Amsterdam, wordt uitgegeven:

CHRISTELIJK DAGBOEK.

ter bevordering van Huiselijke Godsdiens-Oefening, voor elken dag des jaars,
4 deelen. f 4.80.

Ook zijn bij denzelven voorhanden de overige Exemplaren van het
met zoo veel roem bekende

DAGBOEK,

ten gebruike bij den BIBELSCHEN ALMANAK;
Zijnde stichtelijke overdenkingen op elken dag des jaars, door wijlen de
Wel-Eerw. Heeren D. M. KAAKEBEN, L. KEGELING, en vele voornaame
Godgeleerden, in de meest aanzienlijke Gemeenten onzes Vaderlands. Zijnde
vijf Jaargangen, die aan des eerstekende voor den veel verminderten prijs
in plaats van f 39.30, voor f 20 worden afgeleverd; terwijl ieder Jaar-
gang, welke een compleet Huisboek is, in plaats van voor f 7.90, voor f 4.80
te bekomen is.

Dijkgraaf en Heermeester van den Anstel en Nieuwer-Amstel hebben gead-
verteerd, dat op 21 Febr. h. zijne Uitgeloos uit de Geldkerning, groot f 350.000,
ten laste van gemeld Heermeesterschap, de AANDELEN: N° 316. 43.
340. 204, om met 8 p^{er}cent premie of f 1080 per Aandeel te worden
afgelost; en voorts, dat uit de tweede Geldkerning, groot f 100.000, zijn
uitgeloos: N° 49 en 6, om met een premie van 7 p^{er}cent of f 1070 per
Aandeel te worden afgelost; alsmede, dat uit de laatste Geldkerning, groot
f 50.000, is uitgeloos: N° 23, om met f 1.000 te worden afgelost, zul-
lende deselve aflossingen, met bijbetaling van twee maanden Interessen over
Januarij en Februarij, a f 8.33; op iedere Coupon over het jaar 1840,
geschieden van primo Maart 1840 af, bij de ASSOCIATIE-CASSA; en
dat mede op 21 Februarij h. is Uitgeloos, het AANDEEL N° 42 van de
door het Heermeesterschap overgenomen Schuld van het Hervormd Kerkge-
meenschap te Thamen; zullende hetzelfde afgelost worden met f 500, en
bijbetaling van twee maanden Interessen over Januarij en Februarij a f 3.33;
op de Coupon over het jaar 1840, van primo Maart 1840 af, mede ten
Kantore van de ASSOCIATIE-CASSA.

Schouwburgen, Concerten

DE PUBLIEKE VERMAKENLIJKEDEDE.

STADSSCHOUWBURG.

Woensdag den 26 Februarij 1840. MAURICE, Tooneelspel, in twee Bedrij-
ven, naar het Fransch van Melville en Duvergier, door den Heer Mr.
J. H. Burlage Jr. Gevoeld door: ZEPHYRUS, Nieuw Ballet-Pantomime, ge-
componceerd en gemonteerd door den Heer Isidore Carey; Decoratiën van den
Heer J. E. de Vries, Muzik van den Heer G. H. Broekhuysen Jr. en
nieuwe Costumes.

Verwacht op Donderdag 27 Februarij, als buitengewone Voorstelling ten
behoef van het Fonds ter pensionering van Tooneelkunstenaars aan den
Stads Schouwburg: SARA, OF DE SLAAPDRANK, Tooneelspel met Zang, in
twee Bedrijven, door den Heer T. J. Kerkhoven; Muzik van den Heer A.
Berlijn. Nooit vertoond. Vooralgegaan door: HANDEIK IV HOISXADER, 67
ST. DRIEHOOFDSTADT 12, FONTAINEBLAU, geschiedkundig Bijspel met
Zang, vrij naar het Fransch gevoeld door den Heer A. van Ray.

THEATRE FRANCAIS.

Sous la direction de Mr. BAUDRY.

(N° 69 de l'Abonnement.)

Mardi 25 Fevrier 1840. LA FIANCEE. Suivie de la premiere de: LA
PLASTRON, Vaudeville, 2 Actes.

On commencera à 6 1/2 heures précises.
En attendant: LE DOMINO NOIR, Opéra Comique, en 3 Actes.

Salon des Variétés, in de Nes.

Dingsdag 25 Februarij 1840. Eene eerste Voorstelling van: DE TWEE
EDMOSS, Blijspel met Zang, in twee Bedrijven, naar het Fransch, door
den Heer J. C. Honig, versierd met nieuwe Costumes. Na hetzelfde: DE
RAAD VAN ONDERZOEK, OF DE LAGE NOMMERS, Blijspel met Zang, in één
Bedrijf, door den Heer D. J. Kamphuisen.

De Entrée is 75 Cents per Persoon, welke in vertering zullen worden
aangenomen. Aanvang ten 7 1/2 Ure.
J. M. DUPOIT.

CONCERT.

P. W. DAHMEN heeft de eer bekend te maken, dat zijn CONCERT is
vastgesteld op Dingsdag den 25 Februarij 1840, in den Hoogduitschen
Schouwburg, en dat, behalve den Concertgever, zich op hetzelfde zullen
doen hooren: Wm. L. J. Slets en Naret Koning, en de Heeren Payen,
Eerste Basse; talle aan de Opera te 's Gravenhage, W. H. Dahmen (van Nij-
megen), Solo-Violist van Z. M. den Koning der Nederlanden, C. A. Bertels-
man, Pianist, en J. W. Klein, Clarinetist.

Van heden af zullen de Biljetten, voor het Balcon à f 2.50 en voor de
Loge en het Parterre à f 2, verkrijgbaar zijn bij de Heeren THEUNE en Co.,
Muzik-Magazijn, Kalverstraat.

Extracten uit de Tweede Editie,
van MAANDAG 23 Februarij 1840.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 23 Febr. Wij vernemen, dat de Fransche vertaling van de
Roos van Dekama, des heeren van Lonnep, waarvan wij dezer dagen het
verschijnen te Parij hebben aangekondigd, bijzondere te danken is aan de
zorgen van onzen stadgenoot den heer André Duboucq, die daarvan de
eerste en voornaamste vertaler is.

— Naar men verneemt, hebben twee leden der vierde klasse van het Kon.
Ned. Instituut in te voornemen opgevat om ten aanzien van het tentoonge-
stelde model van een nieuw beursgebouw, aan ons stedelijk bestuur een
vertoog tegen hetzelfde in te leveren.

— Aan de Heeren Schermer en Reindorp Haise is concessie verleend tot
het aanleggen van een stoombootvaart van Rotterdam over Ruth naar
Antwerpen, en znlks ter overbrenging van personen en goederen.

— Blijkens de volkstelling, is de herolting te Hoogeveen 6,995 zielen
waarvan van het mannelijk geslacht 2,137 ongetrouwen en 1,190 getrouwen,
115 weduwnaars, en van het vrouwelijke geslacht 2,103 ongetrouwen,
1,195 getrouwen en 256 weduwnaars, 6,722 zijn protestanten, 23 Rooms-
Katholiken, 243 Israëlieten, op 7 behooren tot gene dezer gezindheden.

's GRAVENHAGE 22 Febr. Men vernemt, dat bij een dezer dagen ge-
nomen koninklijk besluit, Mr. B. van den Velden, tot des verre subtituut
officier bij de arrondissements-regthank alhier, tot officier bij die regthank
is benoemd.

— Men vernemt, dat de Fransche gezant alhier, van wege den mi-
nister van Marine te Parij, twee honderd francs aan de weduwe Kuyper,
Ga. te Schevevinga, heeft doen toekomen.

— Het provinciaal gerechtshof van Holland, 2de Kamer, heeft zich gis-
ten en heden onledig gehouden met de zoo veel gerucht makende zaak van

H. Ligtlijf en F. Visser, beschuldigd, de eerste van strafbare pog-
moedwilligen doodslag met voorbedachten rade en geleide lage,
tweede van medeplichtigheid daaraan, en wel op de persona van J. A.
huismvrouw van den eersten beschuldigde, door haar uit een venster te w.

Deze zoo treurige en afgrijpselijke misdaad heeft op den 6 Oct. j. l.,
terdam plaats gehad, hebbende beide beschuldigten, door arglistig
delingen, hun ongelukkig slagtoffer op een solder gelokt, waan
eerste, haar man, haar een stoel heeft gegeven, waardoor zij van 12 1/2
op straat is nedergegoort; de tweede beschuldigde had het venster
toe opengezet, en in overlag met den eersten beschuldigde andere
liengen tot volvoering van het huus opzet gepleegd.

De aanleiding tot deze vandaan was geweest, dat H. Ligtlijf
jaren in den gelukkigen echt te hebben doorgelieft, met de
beschuldigde in ongesoorloode gemeenschap was geraakt, die gevolge
van zij zich in zwangeren toestand bevond. De brave vrouw van H.
lijf stond hun nu in den weg, en het was op bovengenoemde wijze
zij zich van haar wilden ontdoen, ten einde vervolgens samen te
denkende, dat de misdadig verholpen zou blijven, en niet algemeen
denken, dat er een ongeluk had plaats gehad, al hetgeen door het
wonderdadjig in het leven blijven van het slagtoffer, onder het besta-
Voorzienigheid, ganschelijk verijdel is.

Treffend was het uit dit geding te vernemen, hoe de ongelukkige
de moeder van drie kinderen, haren man volle vergiffenis wegens de
beurde had geschenken, getracht had de zaak te bedekken, en te zij
zij nu nog de registers voor den man, die haar gruwelijk had willet
moorden, om oeffening bad.

Bij de volle bekentenis der beide beschuldigten, omtrent de hoofd-
almede door getuigenbewijs gestaafd, terwijl zij blootelijk wederkeering el-
als verleidde en verleidde voordroegen, kon de advocaat-generaal Mr. F.
siet anders dan de straf eischen, op de begaafte misdaad gesteld,
ten, de straffe des doods tegen beide beschuldigten. De advocaat-
naal voormeld heeft deze conclusie doen voorafgaan, door een ontvink
der daadzaken, waarbij Z. E. G. A. met de levendigste kleuren heeft
zien, hoester de dierbaarste regten der menscheppij in een geest
zijn, en hoester de beschuldigten alle gevoel van menscheppij
verloochend.

De eerste hanner werd verdedigd door Mr. de Kempenaer, die hem
zakelijk als de verleidde, als het ongelukkig slagtoffer van een verleid-
voordroeg, daar hij zich altijd uitwintend gedragen had.

Mr. de Bas, welke voor de tweede besch. als verderfder optrad
voor zijne cliënte hetzelfde systema van defensie en deed haar weder
als de verleidde van den eersten besch. voorkomen. In het tweede ge-
zijner pleitrede heeft de verdediger betoogd, dat met betrekking der
pligtigmid geen genoegzaam bewijs van schuld aanwezig was, en altes
nuds confessio van de tweede besch. berustte, hetgeen in crimine
volgens de duidelijke letter van het wetb. van strafv., tot geene vero-
ling kan leiden.

De uitspraak is bepaald op Maandag den 24 dezer.

FRANKRIJK.

PARIS 21 Febr. De even onverwachte als gewichtige beslissing
Kamer der Afgevaardigten, betrekkelijk de dotatie voor den hertog
Nemours, houdt schier uitsluitend de algemeene aandacht bezig. De
verschillende dagbladen bevatten artikelen, waarin de verwerping der
betrekkelijke wetsvoordragt op velerlei wijze wordt beoordeeld, doch
komen daarin overeen, dat het genomen besluit een slag is, die in
het Ministerie dan wel het koningschap treft. Vooral de wijze, waan
stemming heeft plaats gehad, nadat alle leden van het woord hadden ge-
zien, doet het gewigt der zaak nog meer uitkomen. Het *Journal des
debats*, hetwelk hierin wel niet van overdrijving zal te beschuldigen zijn, en
dan ook geenszins te verklaren, dat Frankrijks Afgevaardigten door de
werping van het bewuste wets-ontwerp op nieuw den weg der revolutie
ingelagen. Wij maken, zegt het bedoelde dagblad, ons geene be-
ling omtrent de strekking van deze nederlag, en wij zullen ook niet
het publiek hieromtrent te misleiden; de stemming van gisteren zal
langen en noodlottigen werklank hebben; het is de kroon zelf, die
door getroffen is. Een radicaal dagblad *Le National* zeide dan ook me-
vel juistheid, dat het niet eenige weinige penning-gold, maar wel ge-
ginsel. Dat anderen met een heuchelachtige taal, die alleen dwaas
bedriegen, op de tegenwoordige ministers de bittere gevolgen van
voortbeeldelooze stemming terugwerpen; wat ons betreft, wij willen ve-
openbaarheid geene middel van bedrog maken. Of zou de Kamer
schien de civiele lijst zelve moeten verwerpen, om algemeen te doen erken-
dat er achter de ministers en boven hen een b-ginsel is, dat aang-
wordt? Men zegt, dat vele, welke aan die betreunswaardige stem-
hebben deel genomen, daarvan al den omvang niet ingesien hebben
is mogelijk, maar het is dan ook een reden te meer om hun de nood-
gevolgen daarvan geheel voor oogen te houden; want een tweede slag
deze zou de monarchie te veel vernederen om haar niet in gevaar te be-
van vernietigd te worden. Doch waartoe zou het overigen strekken
het publiek te misleiden, omtrent de ware betekenis van de bes-
der Kamer, al mochten wij daartoe ook de begeerte hebben; aan de
die sinds zes weken door de drukpers, ten aanzien van geheel Frank-
wordt gevoerd, ons dit wel veroorloven? Is het niet op de kroon, de
belediging en de laster gevallen? Is het niet de radicale en vernietig-
sinde partij, die overal hare blaauwboekjes heeft verspreid; petitiën
teekenen, waarin de haat en de versiching voor het koningschap doort-
aan den Koning tot zelfs het getal zijner kinderen verwenen; de Kroon
schuldigd van aan de Kamer valsche en onvolledige staten te hebben
gedragen, en zich ten koste der openbare ellende te willen verrijken?
bij geval de heer Cormenin het Ministerie aangerand? Is het om
Ministerie omver te werpen, dat de afgevaardigde, die gehoorzaamheid
het charter, eerbied en trouw aan den Koning getwongen heeft, over-
vrij en vreedzame monarchie al zijne gal heeft uitgestort, de voort-
vende boven de Julij-regering aan het despotismus van Lodewijk XIV, de
rijke, maar verslindende en bloedige dictatuur van het Keizerrijk, en aan de
stauratie zelve? Wij aanzien niet om te verklaren, dat na zoo vele pog-
om de verfoeilijkste hartstogten in beweging te brengen tegen den troon
welken Frankrijk zijne vrijheid en zijnen vrede verbeuldigd is, na zoo
beledigingen, welke die kroon, vroeger de schoonste der wereld zoo
te dragen hebben gemaakt, waar het de plicht der Kamer geweest, de
vijanden van het koningschap te beschamen. Maar wij zeggen het
leedwezen, de Kamer schijnt door hare stemming hiet in het gelijk te
ben willen stellen. De beslissing van gisteren is de zegepraal van den
Cormenin en de radicale partij. — Intusschen hebben de ministers ge-
niet langer kunne betrekkingen te kunne behouden. De *Moniteur* be-
dat alle de ministers na aloop van de zitting hun ontslag aan den K.
hebben aangeboden: het dagblad *L'Union* verzekert, dat hetzelfde be-
is aangenomen. Het dagblad *La Presse* wil ook weten, dat Lodewijk P.
gisteren avond een koerier naar Brussel gesonden heeft, aan den Prins
Saksen-Coburg-Gohary, vader der Vorstin, met welke de hertog van
mours in den echt zou treden, waarbij hem zijn woord wordt terug ge-
ven, zoodat, indien dit berigt zich bevestigt, de Kamer der Afgeva-
den ook tevens, door het weigeren der dotatie, de voorgenomen huw-
verbindtenis zelve zal verbroken hebben. Onder de loopende geru-
behoort ook, dat de Kamer zou ontbonden worden. Als bewijs verder,
danig de revolutionaire partij opgetogen is over de beslissing der Ka-
dient, dat de *National* eenen interkoning geopend heeft, om aan den
Cormenin, die door zijne vlagschriften in de laatste dagen zoo veel
bijgedragen tot de verwerping der dotatie, een nationale beloning te
kennen; bereids zijn daartoe 420 fr. bijeen gebragt.

Effecten-Societel.

AMSTERDAM 23 Februarij, 4 1/2 Ure.

Cert. Werk. Schuld 2 1/2 Ct. 52 1/2 f. f. Kamabilleten f 23 1/2
Handel-Maatschappij 4 1/2 pCt. 176 1/2; f. Arduins à f 83. 5 pCt. 24 1/2

In Integralen vertoonden zich ook heden weder veel kooplust op
tij, waardoor derzelver prijs, bij veel affaare, zich op nieuw te-
terde; de andere Hollandse Fondsen waren insgelijks iets wijger,
daarin ging niet veel om. Deze gunstige stemming door markt
voornamelijk toeschrijven aan het bestaande vooruitzicht eener
king onser financiën aan, elegenden met België.

In Arduins was weinig handel; derzelver prijs was, in verrij-
iets slaauwer merk van Parij, niet onaanvaardig lager en bleef